תפארת שלמה — צו

כל זכר בבני אהרן יאכלנה כו' כל אשר יגע בהם יקדש. ופרש"י להיות כמוה כו'. הנ"ל בזה שהתורה מרמזת בזה גודל מעלת דיבוק חכמי' וצדיקי הדור כל המסתופף בצילם ומתאבק בעפר רגליהם. אף כי הוא אינו במדריגה הנכונה עכ"ז אם הוא מחובר לטהור יש לו תקומה להיות לו עלי' ע"י הצדיק כי כל המחובר לטהור טהור. כמ"ש במשנה במס' זבחים פ"ט הקרנים והטלפים כ"ז שהם מחוברי' יעלו פרשו לא יעלו רמז על הנ"ל אם הוא מחובר לצדיק יעלו עמו אף שהוא בשפל המדריגה. וזה המרומז בפ' כל זכר בבני אהרן בחי' דכר ומשפיע הוא הכהן בחי' החסד כו'. כל אשר יגע בהם יקדש להיו' כמוה להעלות אותו עם עבודתו. ובגמ' יליף מהכא טעם כעיקר כי כן הוא כח הצדיק לתת טעם בתו"מ שלו להרימם למעלה. כמו ששמענו מאת הרב הצדיק המנוח מהו' חייקא המדורא זלה"ה שהי' עוסק בתעניו' וסגופים כמה פעמים משבת לשבת והי' נעור אלף לילות לעסוק בתורה ועכ"ז לא הרגיש בנפשו תיקון השלימות עד אשר בא אל הרב הקדוש המגיד מוהד"ב ממעזריטש זלה"ה ותיכף נגמר תיקונו הראוי. כי הטעם שנותן הצדיק בעבודתו הוא העיקר כנ"ל:

ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו כו' שבעת ימים ימלא את ידם. יבואר עפ"י מ"ש בפי' הלשון כל מקדש שביעי שהוא לשון נסתר כמו שמצינו בנמ' כל הזן אינו מפסיד שאינו מדבר לנוכח והול"ל ישראל המקדשים שביעי. אך הנה ידוע שמדת היסוד נקרא כל כמו שנאמר לך ה' הגדולה כו' כי כל בשמי' ובארץ שהיא המדה ששית רומז ליסוד כיל"ח. וז"ש בזוה"ק אמת ואמונה כל זאת איהי אמת ואיהו אמונה כל רומז ליסוד זאת רומז לשכינה והיא מושפעת ממדת היסוד. ואם ההשפעות יורדים ע"י הצי"ע אזי הם הולכים ביושר רק לכנ"י ולא יגעו בם החיצונים כלל. וז"ש בברהמ"ז הזן את הכל הוא מדת היסוד ואח"כ על הארץ ועל המזון. וז"פ שמור לקדשו מבואו ועד צאתו. כי גם כל ההשפעות היורדים בשבת הם מבחי' צי"ע גם המה שמורים מבואם מעולם העליון עד צאתם לעוה"ז לבל יגעו בם זרים. וז"ש כל מקדש שביעי כל הוא הצדיק הוא המקדש שביעי כנ"ל. שכרו הרבה מאד על פי פעלו. כי דיבורו עושה רושם למעלה כמ"ש ותגזור אומר ותקם. וז"ש ותקם את דבריך כי צדיק אתה וכו' וזה שמסיים משוך חסדך ליודעיך שיהיו כל השפעו' רק לכנ"י כו' וזה ג"כ הרמז בגמ' כל הזן אינו מפסיד רמז על ההשפעו' שע"י הצדיק אינו מפסיד שלא ישלטו בם זרים כנ"ל. וזה גם כן הרמז בפ' זו ויתן את הכל על כפי אהרן. לפי הידוע שהכהן הוא בחי' החסד וע"י הכהנים יורדים כל ההשפעות והקב"ה נתן כח בידיהם בנשיאת כפיהם להמשיך כל ההשפעות טובות. תיבת כל רומז לצדיק כנ"ל וכשיתחבר הה' עמה הוא היחוד כמ"ש הכ"ל יודוך לכ"ה דודי לקראת כל"ה כמבואר במ"א. וזה ג"כ מ"ש שהיו מספרים ביציאת מצרים כל אותה הלילה אות ה'. וז"ש בפסח כל עדת ישראל יעשו אות"ו. כי כאשר בנ"י משמרים אב"ק יעשו תיקון בשכינה הקדושה כמ"ש ועבדתם את העבודה הזאת בחדש הזה. זאת רומז לשכינה כנ"ל. וזה שמסיי' הפ' שבעת ימים ימלא את ידכם. יו"ד במלואו הוא בתוכו וי"ו בווין תתקטר ע"י הצי"ע נתמלא היו"ד הרומז לשכינ' כמ"ש פותח את ידך יוד"ך. כמבואר במקום אחר. והבן:

ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד. ויעש משה כאשר צוה ה' אתו ותקהל העדה כו' ויאמר משה וכ' זה הדבר אשר צוה ה' לעשות כו'. ופרש"י זה הדבר דברים שתראו שאני עושה לפניכם צוני הקב"ה לעשות ואל תאמרו לכבודי אני עושה כו' ע"ש. הנה יש להבין מה הראה להם משה רבינו במעשה הזה שכן צוהו הקב"ה לעשות שמא גם זה עושה מלבו ולכבודו וכדומה. אולם כבר נתבאר ענין מעלת משרע"ה שהוא היה כולל הדעת מששים רבוא נשמות בנ"י וכמ"ש ויצאו כל עדת בנ"י מלפני משה עדת הוא דע"ת. ולכך כאשר התחיל משרע"ה לעשות איזה מצוה מפי הש"י ב"ה הנה בדעתו נתעורר עמו ג"כ הדעת של כל ישראל. וכן כאשר הי'אומר ולמד בד"ת התעוררו עמו בההתקשרות כל ישראל ברצונם לקיום המצות וללמוד ד"ת הזאת שעשה הוא. וז"ש כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו. הפי' הוא כאשר אני שם ה' אקרא אזי ממילא גם אתם הבו גודל לאלהינו כי תמשכו ותתעוררו ע"י לעשו' כמוני. וז"ש כאן ויעש משה כאשר צוה ה' ותקהל העדה הוא ל' נפעל מעצמם כי כאשר עשה משה המצוה כאשר צוה ה' הנה עי"כ ממילא כולם היו נאספים אליו בהתקשרות הדעת עמו. וכמו שפרש"י ז"ל ויקהל משה את כל עדת בנ"י שהוא לשון הפעיל שאינו אוסף אנשים בידים

אלא הם נאספים על פי דיבורו היינו הדיבור הקדוש בד"ת כמו משרע"ה הי' מעורר ומכנים הרצון ותשוקה בלב כל ישראל כי בו היו כלולים כל הנשמות מבנ"י ומכל הרצונות טובות של בנ"י. משה עם הכולל בגימ' רצון והוא הי' מובחר האנושי שלא פגם בעץ הדעת טו"ר רק כולו טוב כמ"ש ותרא אותו כי טוב. וז"ש כי שם חלקת מחוקק ספון. חלק נשמתו של משרע"ה היה ספון ולא נהנה מעץ הדעת. וזה ישמח משה במתנת חלקו שהיה רק טוב לכן היה כולל הדעת שלהם כמ"ש לך והודיעם. ולא נתן לכם לב לדעת עד היום הזה. לזאת כאשר עשה המצוה הביא התעוררת הדעת ורצון הטוב בלב כל ישראל כנ"ל. וז"ש ויעש משה כו' ותקהל העדה. מזה הבינו שעשה בכוונה הראוי' ולא לכבודו כי הי' בו כח להקהל העדה. וזה שמסיי' זה הדבר אשר צוה ה' לעשו' להביא הכל אל בחי' העשי'. (וזש"נ אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ר"ל שיהי' כח ביד יראי ה' לעורר כך בלב רעהו כמוהו ביראת ה' ויקשב ה' וישמע כי זהו בודאי יהי' לרצוך לפני ה' וכמ"ש גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדו היינו ג"כ כנ"ל שיעורר ומכניס התעוררו' העבדו' לה' אתי ונרומם' שמו יחדו):

וכל מנחה בלולה בשמן וחריבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו. ופרש"י בלולה בשמן זה מנחת נדבה וחריבה זה מנחת תוטא. הלראה לרמז בזה להורו' דרך הישרה על אהבת ישראל לפמ' שבענין כח הכהנים שהם צנורות השפע אשר על ידיהם יוריקו כל השפעות טובות מעולם העליון ולזה בשלשה מקומו' היו הכהנים שומרים בבהמ"ק. שהיו צריכים שימור לבל יבוזו זרים השפע. וזה הרומז בכתוב לבל יעלה ברוחם ג"כ למנוע השפע מכל איש מבנ"י החוטא ח"ו ואיננו הולך בדרך הישרה רק ירצו להוריק השפע להצדיקים והכשרים שבדור לבד. וזה שמרמז רש"י בדברי קדשו. מנחה בלולה בשמן זה מנחת נדבה הם הצדיקים המתנדבים בעם ההולכים בחכמה ודעת וזה בלולה בש"מן אותיות נשמה שמן ה'. וחריבה זו מנחת חוטא. לכל בני אהרן תהי' איש כאחיו כי צריכין להיות להם אהבת שראל שכל או"א מבנ"י יהי' עיניו כאחיו ממש. כי עי"ז זכה הכה"ג להיות משרת בקודש כמ"ש והכהן הגדול מאחיו גדלהו משל אחיו. זהו גדולתו שכל אחד הוא כאחיו ממש. וזהו ג"כ הרמוז בפ' אמור דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בנ"י ולא יחללו את שם קדשי כו'. פי' שיהיו נזורים מדרך זה להיות משפיעים רק לצדיקים שהם הקדושים אשר בארץ אשר הם מקדישים לי שהם בעצמם בקדושתם. ועל פחותי הערך יעלימו עיניהם לבלתי לרחם עליה'. ולא יחללו את שם קדשי. כי זהו חילול והפסק בשם קדשי. כי באמת השם הוי' ב"ה שורה בפנימיו' לבב של כל בנ"י. וזה שמצינו בגמ' בר' יהושע בן לוי שהי' כרוך עם בעלי ראתן. הי' בו מדה טובה זו להיו' כרוך יחד גם עם פחותי הערך להשפיע להם כ"ט:

בהפטרה פ' צו אל יתהלל חכם בחכמתו וכו' ואל יתהלל עשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאום ה'. דלכאורה הדבר תמוה מה שמזרז הנביא בזה אטו בשופטני עסקינן בבעל גאוה ח"ו שיתהלל בחכמתו וכדומה. אולם הנראה כי הכתוב רמז בזה דרך הישרה שיבור לו האדם אף אם הוא לומד תורה לשמה אם הוא מתכוון למענו ואינו משגיח להשפיע בתורתו ע"י לימודו טובת העולם לכלל ישראל או אם הוא גבור הכובש את יצרו ג"כ רק למענו. או העשיר אשר הוא גומל חסד בעשרו הוא ג"כ למענו דורש טוב. בזה לא יתכן עבודתו כי העיקר שיהי' לימודו וכל הגמ"ח שעושה יהי' כוונתו להשפיע טובות וחסדים לכל העולם. וז"ש חכז"ל תיכף לת"ח ברכה כי הוא עיקר הלימוד להשפיע טובות וברכה. לזה אחר ברכת התורה אומרים תיכף ברכת כהנים יברכך כו' כי מקור הברכה ע"י לימוד התורה לשמה. וז"פ הפ' אל יתהלל חכם בחכמתו דייקא חכמתו לבד ולעצמו וכו' גבור בגבורתו כנ"ל. כיאם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי. כידוע לי"ח בחי' ידיעה כי הדעת הוא המחבר ומשפיע לבחי' יסוד להוריד השפע. וזה הי' בחי' משרע"ה הי' כולל הדעת מבנ"י כמ"ש ויקהל משה את כל עד"ת בנ"י אותיות דע"ת. וז"ש ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו. פי' שהיתה מצפה ומסתכלת על בחי' הדעת איך יבוא בחי' הדעת לבנ"י אם משה לא יהי' בדור הזה כי דור המדבר נקרא דור דעה מחמת כי משרע"ה הי' ביניהם. וז"ש השכל וידוע אותי. פי' שיהי' חכם כזה להביא בחי' הדעת לבחי' יסוד נקרא אות. כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאום ה' כי זהו רצונו ית"ש להביא שפע טוב לעולם: